

[N. K. Kristensen.]

man ikke forøge Vanskelighederne ved Gennemsejlingen. Jeg ved ikke, om Skibsfarten er blevet taget med paa Raad ved Drøftelsen af Planerne om den nye Bros Bygning og Beliggenhed, men jeg har henvendt mig til Lodsformanden i Aalborg, og han har beredvillig sendt mig en Skrivelse, som jeg gerne vil have Lov til at læse op, for at man kan høre, hvad en gammel erfaren Skibsfører mener om Sagen. Lodsformanden skriver:

„Efter Anmodning skal jeg fremsætte mit Syn paa Spørgsmaalet angaaende Opførelsen af en ny Jernbanebro over Limfjorden ved Aalborg.

Efter mit Skøn, der støtter sig paa fleraarig, op til 30 Aars Erfaring, vil det være forkasteligt, at den projekterede Jernbanebro lægges Øst for den nuværende og parallelt med denne. Herved vil nemlig den allerede ret begrænsede Manøvreplads mellem Broerne blive yderligere indskrænket, ligesom man ikke vilde opnaa det, som før Bygningen af Limfjordsbroen blev sat som en af Hovedbetingelserne for denne Bros Placering, at Gennemsejlingen blev strømret.

Spørgsmaalet om Gennemsejlingens Retning behøver næppe nogen yderligere Forklaring, saa vist som man vel maa antage, at Hensyn, som fandtes nødvendigt ved Bygningen af Limfjordsbroen, ogsaa maa være paakrævet, naar det gælder Bygning af en Jernbanebro.

Med Hensyn til Spørgsmaalet angaaende Manøvrepladsen mellem Broerne skal jeg oplyse, at Grunden til, at vi maa protestere imod yderligere Indskrænkninger, ikke alene ligger i, at der føres meget store Skibe til Anlægspladser mellem Broerne, Skibe, hvis Længde andrager mellem $\frac{1}{4}$ og $\frac{1}{5}$ af Distancen mellem de to Broer, men ogsaa i den Omstændighed, at Tiderne for Passage gennem Jernbanebroen er saa forholdsvis faa og begrænsede, at der ofte samles mere end en Snes Skibe, baade store og smaa, som venter paa at blive sluppet igennem.

Yderligere Indskrænkning af Manøvrepladsen vil under ugunstige Vejr- og Strømforhold gøre det endnu vanskeligere for disse Skibe at holde sig klar af hinden og af Broen.

Efter min Formening bør den nye Bro lægges Vest for den gamle og saaledes, at Gennemsejlingsaabningen bliver strømret og ikke nordligere end den sydlige Aabning i den gamle Bro.

Dette er, hvad en gammel og anerkendt

Skibsfører siger om denne Sag. Han oplyser, at han for ca. 3 Maaneder siden indsendte en lignende Skrivelse til Lodsdirektøren.

Det Spørgsmaal, som det her drejer sig om, er jo ikke noget politisk Spørgsmaal, men et Spørgsmaal, som sikkert alle nordjyske Rigsdagsmænd, der kender Vanskelighederne, maa kunne slutte sig til. Jeg skal endnu en Gang rette en indtrængende Anmodning til den højtærede Trafikminister om at imødekomme disse Ønsker med Hensyn til Jernbanebroen.

Justitsministeren (Zahle): Jeg skal ikke følge det ærede 4de tingvalgte Medlem (Rytter) paa den bugtede og stenede Vej, ad hvilken han drog frem med en Art historisk Fremstilling af, hvad der er foregaaet ved tidligere Forhandlinger angaaende Retsplejeloven, thi det vedkommer aldeles ikke det, jeg har sagt i Folketinget. Jeg skal blot i al Almindelighed tage Afstand fra Rigtigheden af denne Fremstilling paa flere Punkter.

Jeg skal dernæst meddele, hvad jeg har udtalt i Folketinget, og hvorfor jeg har gjort det. Det er ikke, fordi jeg vil bebrejde Landstinget, at Nævningerne beskæftiger sig med Barnemordssager — det kunde ikke falde mig ind, thi det er Landstinget ikke Skyld i alene, og jeg er ikke Modstander af, at det sker, jeg har ikke noget Ønske om at faa det fjernet. Man kan maaske forhandle derom, men det er ikke noget Ønske fra min Side. Det, jeg har sagt, er, at hvis de tre Forslag, som jeg den Dag i Dag har liggende i et Udvalg i Landstinget, var blevet gennemført — jeg kan se bort fra det sidste, om offentlig Votering i Højesteret, men blot de to andre —, vilde de Sager, man nu diskuterer saa stærkt under Navn af Nørregaard-Sagen eller Johnsen-Sagen paa den ene Side og Fosterfordrivelsessagen, Leunbach-Sagen paa den anden Side, rimeligvis ikke have faaet det Forløb, de har faaet. Efter at den almindelige Retsplejelov var blevet gennemført, manglede der efter min Mening tre Ting, nemlig at man gav Nævningerne en tidssvarende Arbejdsmaade og en tidssvarende Indflydelse, at man fik offentlig Votering i Højesteret, og at der indførtes Domsmand. Disse Forslag er Aar efter Aar i det høje Landsting blevet lagt i Udvalg, og dette Udvalg er ikke engang naaet saa vidt, at det har villet have en Forhandling med mig derom. Hvis disse Forslag eller to af dem var blevet gennemført i denne eller allerede i forrige Samling, vilde Nævningerne muligvis have